

22 071 (R 1405)**Verdrag betreffende de vereenvoudiging van de procedures voor het verhaal van vorderingen inzake onderhoudsverplichtingen****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 26 maart 1991

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 12 april 1991. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 12 mei 1991.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 6 november 1990 te Rome tot stand gekomen Verdrag tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen betreffende de vereenvoudiging van de procedures voor het verhaal van vorderingen inzake onderhoudsverplichtingen.²

Een toelichtende nota bij het Verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 12 april 1991 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlands Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art.91(1), add.art.XXI, GW; Art.61(3), G.W.1972, en Art.24 Statuut.

² De tekst van het verdrag is ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTING NOTA

Het onderhavig Verdrag tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschappen inzake de vereenvoudiging van de procedures voor het verhaal van vorderingen inzake onderhoudsverplichtingen is tot stand gekomen in het kader van de Europese Politieke Samenwerking. Er bestaat in de betrekkingen tussen deze Staten behoefte aan aanvulling van op dat terrein reeds bestaande verdragen, in het bijzonder van het Verdrag van New York van 1956, het EEG-executieverdrag van 1968 en de Haagse verdragen nopens onderhoudsverplichtingen van 1958 en 1973 (Trb. 1957, 121; 1969, 101; 1959, 187; 1974, 85 en 86).

De genoemde bestaande verdragen bevatten regelingen met betrekking tot het toepasselijk recht, de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen inzake onderhoudsverplichtingen. Met betrekking tot bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging moet in dit verband, nu het gaat om een door de EG-lidstaten te sluiten verdrag, in de eerste plaats het EEG-executieverdrag worden genoemd. Zoals in artikel 7 van onderhavig Verdrag is gezegd, zal het Verdrag een aanvulling zijn op het EEG-executieverdrag en laat het andere bestaande verdragen onverlet. In het ontwerp zijn overlappingen met de genoemde verdragen gemedend. Het Verdrag bevat geen bepalingen die met betrekking tot de erkenning en tenuitvoerlegging wijziging brengen in het stelsel van het EEG-executieverdrag of een der Haagse verdragen.

De aanvulling die het onderhavige Verdrag brengt is tweërlei. In de eerste plaats verplicht het de Verdragsluitende Staten een centrale autoriteit aan te wijzen die tot taak heeft, kort gezegd, in voorkomende gevallen op verzoek en ten behoeve van de onderhoudsgerechtigde het nodige te verrichten om te verzekeren dat onderhoudsverplichtingen daadwerkelijk worden nagekomen. Hierover handelen de artikelen 2-6 van het ontwerp. Weliswaar kent het Verdrag van New York van 1956 ook al het instituut van de Centrale Autoriteit, maar dit verdrag is niet door alle EG-lidstaten geratificeerd. Bovendien bestaat binnen een aantal van deze Staten twijfel of aan een Centrale Autoriteit die krachtens het Verdrag van New York is ingesteld, ook bijvoorbeeld het instrumentarium van het EEG-executieverdrag ter beschikking staat. Er is daarover kennelijk onduidelijkheid, een onduidelijkheid die een handicap blijkt te zijn wanneer in het verkeer tussen de lidstaten onderhoudsverplichtingen niet vrijwillig worden nagekomen. In artikel 3 is de taak van de Centrale Autoriteit gepreciseerd. In vergelijking met de in sommige EG-lidstaten bestaande praktijk is niet alleen sprake van een precisering, maar ook van een uitbreiding van de bevoegdheden van de Centrale Autoriteit.

In de tweede plaats zal (ingevolge artikel 8 van het Verdrag) een Permanent Comité worden ingesteld om van gedachten te wisselen over de werking van het Verdrag en om eventuele moeilijkheden die zich in de praktijk mochten voordoen, op te lossen. Het Permanent Comité zal dienen te bestaan uit personen die nauw betrokken zijn bij en kennis dragen van de praktijk van het werk van de Centrale Autoriteiten. In Nederland zal dat de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Gravenhage zijn die deze functie ook reeds heeft onder het Verdrag van New York. Deze Raad heeft laten weten goede verwachtingen te hebben van het nut van een dergelijk Permanent Comité. Bestaande problemen zijn vaak vooral het gevolg van gebrek aan communicatie tussen de bij het verhaal van onderhoudsverplichtingen betrokkenen. Naar verwachting zal geïnstitutionaliseerd rechtstreeks contact tussen deze betrokkenen in de toekomst op een praktisch niveau veel problemen kunnen voorkomen of oplossen.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Het Verdrag is van toepassing op alle soorten onderhoudsverplichtingen en verwijst ook in dit opzicht naar het EEG-executieverdrag (artikel 1 leden 1 en 4). Ook biedt het ruimte aan instellingen waaraan, zoals in Nederland aan de Sociale Diensten van de gemeenten, een verhaalsrecht toekomt, terzake van door deze instellingen betaalde (voorgesloten) bedragen inzake levensonderhoud, gebruik te maken van het instrumentarium van dit verdrag (artikel 1 lid 5).

De conclusie is dat het onderhavige Verdrag een nuttige en welkome aanvulling vormt op de mogelijkheden die worden geboden door de op dit terrein reeds bestaande, hiervoor genoemde verdragen.

Koninkrijkspositie

De Nederlandse Antillen en Aruba beraden zich nog over de wenselijkheid van medegelding. Teneinde het mogelijk te maken dat, wanneer medegelding wenselijk wordt geacht, die medegelding direkt tot stand wordt gebracht, wordt de goedkeuring voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto